

KLAGANDE OCH MOTPART

Skatteverket
Skattekontor 2 i Malmö
205 30 Malmö

MOTPART OCH KLAGANDE

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Länsrättens i Skåne län dom den 25 september 2003 i mål nr 10762-02
(bilaga A)

SAKEN

Koncerngemensamma kostnader vid inkomsttaxering 2000
Skattetillägg
Ersättning för kostnader

Skatteverket yrkar att kammarrätten skall höja ANIC) inkomst med 1 915 977 kr avseende koncerngemensamma kostnader för bolag i Argentina, Brasilien och Kina. Skatteverket yrkar också att bolaget påförs skattetillägg med fyrtio procent av en fjärdedel av denna inkomst.

ANIC yrkar att kammarrätten skall undanröja påförda skattetillägg avseende dels fordringar på leverantörsbonus, dels reservering för semesterlöneskuld. Bolaget yrkar även ersättning för sina kostnader i kammarrätten med 25 000 kr exklusive mervärdesskatt.

Parterna bestrider varandras yrkanden och anför bl.a. följande.

Skatteverket: Det har inte framkommit annat än att bolagen i Argentina, Brasilien och Kina följt den kostnadsfördelningsmodell som utarbetats inom och att kostnadsfördelningsavtalet till sitt

innehåll tillämpats av nämnda bolag. Bolagen förefaller också ha haft nytta av och full tillgång till de tjänster som omfattas av avtalet. Under dessa omständigheter får avtal om kostnadsfördelning anses ha ingåtts mellan ANIC och bolagen i Argentina, Brasilien och Kina. Att skriftligt kostnadsfördelningsavtal ingåtts endast mellan ANIC och moderbolaget i Nederländerna bör inte medföra en annan bedömning. Att bolagen i Argentina, Brasilien och Kina inte kan få avdrag för kostnaderna medför inte att det kan anses affärsmässigt betingat att inte debitera och kräva betalning för tjänsterna. Att det i de tre länderna kan finnas restriktioner som hindrar utbetalning till utlandet kan inte heller beaktas.

ANIC: I målet aktuella kostnader avser inte några specifika tjänster som tillhandahållits bolagen i Argentina, Brasilien eller Kina. Tjänsterna har inte heller efterfrågats av dessa bolag. Det finns inte någon skyldighet att debitera den här typen av koncerngemensamma tjänster då det inte finns något klart samband mellan tjänsterna och bolagets kostnader för att tillhandahålla dessa (se Kammarrättens i Göteborg dom den 24 mars 2004 i mål nr 2426-01). Skatteverkets enda stöd för beskattningsåtgärden är förekomsten av den teoretiska fördelningsmodell som ... själv tillskapat för att i största möjliga utsträckning försöka uppnå en rättvis fördelning av de koncerngemensamma kostnaderna. – Vad gäller påförda skattetillägg hänvisar bolaget till vad som tidigare anförts.

DOMSKÄL

Skattefrågan

Om en näringsidkares inkomst blivit lägre till följd av att villkor avtalats som avviker från vad som skulle ha avtalats mellan sinsemellan oberoende näringsidkare, skall inkomsten enligt den s.k. korrigeringsregeln i 43 § 1 mom. kommunalskattelagen (1928:370), KL, beräknas till det belopp som den skulle ha uppgått till om sådana villkor inte förekommit, under förutsättning att

- a) den som på grund av avtalsvillkoren tillförts inkomst inte skall beskattas för denna här i riket,
- b) det finns sannolika skäl att anta att ekonomisk intressegemenskap föreligger mellan näringsidkaren och den med vilken avtalet träffats och
- c) det inte av omständigheterna framgår att villkoren tillkommit av andra skäl än ekonomisk intressegemenskap.

Såsom länsrätten konstaterat är det en grundläggande förutsättning för tillämpning av 43 § 1 mom. KL att det föreligger ett avtal mellan en svensk näringsidkare och en annan avtalspart som inte är skattskyldig i Sverige. Att det företag som tillförts inkomsten måste vara en av avtalsparterna kan inte utläsas av lagtexten. Av korrigeringsregelns lydelse före 1983 års ändring framgick dock klart att det företag som tillförts inkomsten måste vara en av avtalsparterna. Lagstiftarens avsikt har inte varit att ändra bestämmelsens materiella innebörd (se prop. 1982/83:73 s. 12). Däremot finns det inte något krav på att avtalet skall vara upprättat i särskild form.

Av utredningen i målet framgår bl.a. följande. År 1999 har ANIC haft kostnader för forskning och utveckling samt andra koncerngemensamma tjänster. Tjänsterna har tillhandahållits övriga koncernföretag verksamma inom samma affärsområde och kostnaderna har fördelats mellan dessa företag i enlighet med en teoretisk modell som utarbetats inom koncernen. Fördelningsmodellen för gemensamma tjänster har baserats på det enskilda företags anläggningstillgångar, nettoförsäljning och vinstmarginal och fördelningsnyckeln för forskning och utveckling är baserad på respektive företags råmaterialkostnad. De kostnader som enligt kostnadsfördelningsmodellen hänförs till företag i Argentina, Brasilien och Kina har emellertid kvarstått som en kostnad hos ANIC i enlighet med det kostnadsfördelningsavtal som ANIC slutit med moderbolaget i Nederländerna. Anledningen till att dessa kostnader inte förts vidare är att den

nationella lagstiftningen inte tillåter företag i dessa tre länder att ta del av de gemensamma kostnaderna.

Kammarrätten gör följande bedömning.

Koncernens kostnadsfördelningsmodell har utarbetats efter vissa fördelningsnycklar och har, enligt vad ANIC uppgett, bedömts vara den som bäst återspeglar respektive företags nytta av de gemensamma tjänsterna. Att delar av kostnaderna faktiskt hänförs till företagen i Argentina, Brasilien och Kina måste rimligen betyda att företagen i dessa länder haft både tillgång till och nytta av de tjänster som ANIC bekostat. Likaså måste de företag som tillhandahållits tjänsterna utan vederlag rimligen ha accepterat detta tillvägagångssätt och varit införstådda med villkoren härför.

Kammarrätten finner mot denna bakgrund att ANIC får anses ha ingått avtal med bolagen i Argentina, Brasilien och Kina och att de avtalade villkoren avviker från vad som skulle ha avtalats mellan sinsemellan oberoende näringsidkare. Att det funnits nationella restriktioner som hindrat de utländska bolagen att ta del av kostnaderna föranleder inte någon annan bedömning. ANIC har inte heller visat att bolaget på annat sätt kompenenserats för inkomstbortfallet eller att den underlåtna debiteringen av annan anledning skulle vara affärsmässigt betingad. Det finns därför förutsättningar för att med stöd av 43 § 1 mom. KL korrigera ANIC:s inkomst.

Det har inte framkommit annat än att den teoretiska modell som tillämpat för fördelning av kostnaderna kan läggas till grund för inkomstkorrigeringen. ANIC:s inkomst skall därför höjas med 1 915 977 kr, motsvarande den del av kostnaderna som enligt modellen hänförs till bolagen i Argentina, Brasilien och Kina.

Skattetillägg

ANIC har belastat sitt resultat med kostnader som rätteligen borde ha debiterats andra bolag i koncernen. Bolaget har inte upplyst om att det underlåtit att debitera utländska bolag som omfattats av koncernens kostnadsfördelningsmodell. Bolaget får härigenom anses ha lämnat sådan oriktig uppgift som utgör grund för att påföra skattetillägg. Den skatterättsliga fråga målet gäller får emellertid anses svårbedömd. Kammarrätten anser därför att ANIC bör befrias från skattetillägget. Skatteverkets överklagande skall alltså avslås i denna del.

Beträffande skattetilläggen avseende fordran på leverantörsbonus och reservering för semesterlöneskuld gör kammarrätten samma bedömning som länsrätten. ANIC:s överklagande skall därför avslås.

Ersättning för kostnader

ANIC har vunnit delvis bifall till sina yrkanden och är därför berättigat till viss ersättning för sina kostnader. Ersättning bör medges med skäliga 5 000 kr.

DOMSLUT

Kammarrätten förklarar, med ändring av länsrättens dom, att [redacted] inkomst skall höjas med 1 915 977 kr avseende underlåten debitering av koncerngemensamma kostnader.

Kammarrätten avslår överklagandena i övrigt.

Kammarrätten beviljar [redacted] ersättning för kostnader i kammarrätten med 5 000 kr.

HUR MAN ÖVERKLAGAR
Formulär 3 (bilaga B)